

[Arbejds- og Socialministeren.]

man i Marts Maaned gik til den særlige Forhøjelse af disse Understøttelser. Jeg synes, det var rigtigt at gøre det paa det Tidspunkt, saaledes at en æreker Mand, der ønskede at undgaa at arbejde for Tyskerne, gennem en forhøjet Understøttelse blev holdt skadesløs, naar han undslog sig for at tage det Arbejde.

Jeg anbefaler Lovforslaget til fortsat velvillig Behandling i Udvalg, og dør er jeg rede til at give Svar paa de forskellige Spørgsmaal, der er stillet, idet jeg mener, at det er Detailspørgsmaal, som ikke faar nogen afgørende Indflydelse paa Debatten her i Salen.

Gustav Pedersen: Jeg haaber ikke, jeg skal forstaa den højtærede Ministers Bemærkning om, at hvis Lovforslaget ikke bliver gennemført inden den 15. December, falder Ordningen helt bort, saaledes at hvis vi ikke tager Ministerens Forslag eller i hvert Fald tager det nogenlunde, saa vil der overhovedet ikke kunne gives nogen ekstraordinær Støtte i denne Krisesituation.

Naar den højtærede Minister nu igen understreger, at Problemet i denne Lovgivning er Spændvidden mellem Løn og Understøttelse, saa er det ikke rigtigt, for dør, hvor man er ængstelig for, at der skulde være nogen, som hellere faar Understøttelse end gaar i Arbejde, dør er der i Forvejen en betydelig Spændthed. Det er ikke saadan, at Understøttelsessatserne for de unge — og det er dem, man altid klager over, man ikke kan faa — ligger omkring $\frac{4}{5}$ af Lønnen; de fleste ligger end ikke paa $\frac{2}{3}$ af Lønnen. Det er altsaa ikke rigtigt, naar man hele Tiden vil gøre Spørgsmaalet til et Spørgsmaal om, hvorvidt man vil arbejde hellere end have Understøttelse.

Jeg vil ogsaa meget understrege, at det heller ikke er Spørgsmaal om Landbrugets Arbejdskraft. Det er helt andre Problemer, der staar i Forbindelse med Arbejdskraft til Landbruget end Spørgsmaalet om Understøttelse, alene af den Grund, at der er Titusinder af de unge paa Landet, der end ikke er arbejdsløshedsforsikrede, og Grunden til, at de desuagtet driver ind mod Byerne, ligger i, at der næsten ikke er Chance for at blive selvstændig, og selv for den Del af dem, som kan blive selv-

stændige, er Vilkaarene ikke særlig gode, naar de ingen Kapital har. Naar man saa oven i Købet tager i Betragtning, at de, der har Kapital, den ene Gang efter den anden fortæller, hvor fortvivlet de har det, kan man ikke vente, de skal synes, det er noget attraaværdigt.

Det er selvfølgelig rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at Arbejdsløsheden ikke er katastrofal, men det betyder dog ikke, at det ikke spiller nogen Rolle for dem, der er arbejdsløse, og dør vil jeg gerne understrege — det gælder ogsaa over for det ærede Medlem Hr. Sønderups Udtalelser —, at de har gaaet nu i mange Aar og opbrugt alle deres Reserver, og saa kommer der en Dag, hvor de ikke kan klare den med at faa delvis det, der skal bruges for at eksistere. Derfor er det ogsaa urimeligt at sammenligne med Tilstandene før den 20. Marts, for det var paa det Tidspunkt nødvendigt at faa en virkelig Ændring i Forholdene; der var simpelt hen ikke flere Reserver at tære paa. Derfor er det heller ikke ligeegyldigt, om Ordningen fortsætter.

Maa jeg gøre en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller. Det ærede Medlem sagde, at det var stærkt at sige, at det var et daarligt Forhandlingsgrundlag, men det ærede Medlem siger for saa vidt selv det samme, naar han mener, at det er næsten umuligt at forhandle sig til Rette om en varig Ordning i de Dage, der er til Raadighed. Saa maa ogsaa det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mene, at det er et daarligt Forhandlingsgrundlag, naar der ikke er Tid til at gennemgaa de paa mange Maader omfattende Ændringer i de arbejdsløses Levevilkaar, det er Meningen at gennemføre.

Det ærede Medlem talte samtidig om, at der var vist en vis Forstaaelse derved, at man havde forhøjet Bidraget til Børnene og samtidig fjernet Grænsen med de 4 Børn. Det er meget godt, men naar det nu er saadan, at næsten ingen af de arbejdsløse faar Gavn af denne Forbedring, er der ikke saa forfærdelig meget ved den. Vi kender ogsaa fra Lønforhandlinger, at man engang imellem faar stukket en Forbedring ud, men naar den kun hjælper en meget lille Brøkdæl, er den ikke ret meget værd til Imødegaaelse af en meget omfattende Foringelse, og det er i Virkeligheden det, der er Tale om her.